

ΕΝΝΟΜΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ
ΑΠΟ ΤΗ ΜΗ ΕΜΠΡΟΘΕΣΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΣΤΟΝ ΚΑΘ' ΟΥ
(άρθρο 630^Α ΚΠολΔικ)
ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΟ ΤΡΟΠΟΣ
ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ ΤΟΥΣ

Σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 630Α ΚΠολΔικ, εάν η επίδοση της διαταγής πληρωμής στον καθ' ου αυτή δεν γίνει εντός προθεσμίας δύο μηνών από την έκδοσή της, τότε η διαταγή αυτή παύει να ισχύει. Κατά την σαφή έννοια της διάταξης αυτής, στην ως άνω περίπτωση διαταγή πληρωμής παύει **αυτοδικαίως**¹ να ισχύει. Δηλαδή, η διαταγή πληρωμής δεν είναι άκυρη, παρά καθίσταται αυτοδικαίως ανενεργός. Η διαπίστωση αυτή έχει σημαντικότερες έννομες συνέπειες, αφού στο σύστημα του δικονομικού δικαίου, με άλλο ένδικο βοήθημα προσβάλλονται οι άκυρες διαδικαστικές πράξεις και με άλλο οι αυτοδικαίως ανενεργές (ανυπόστατες) πράξεις. Ειδικότερα, μόνον οι άκυρες διαδικαστικές πράξεις προσβάλλονται με ακυρωτική ανακοπή, ακριβώς διότι στο πεδίο του δικονομικού δικαίου, (εν αντιθέσει με ό,τι ισχύει στο πεδίο του αστικού δικαίου), η ακυρότητα αυτών δεν είναι αυτοδίκαιη, παρά απαιτείται να κηρυχθεί με δικαστική απόφαση (άρθρα 159, 161 ΚΠολΔικ)², η οποία θα έχει αναγκαστικώς διαπλαστικό χαρακτήρα³. Δηλαδή, η άκυρη διαδικαστική πράξη λογίζεται ως υφισταμένη έως ότου εξαφανισθεί με την άσκηση ακυρωτικής ανακοπής και φυσικά με ευόδωση της

¹ **Ποδηματά**, στον ΚΠολΔικ των Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, υπό το άρθρο 630Α, § 3 σελ. 1177.

² **Κεραμέυς**, Αστικό δικονομικό δίκαιο, τ. Β' (έκδ. 1986) § 131 σελ. 337-338. **Ορφανίδης**, στον ΚΠολΔικ των Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, υπό το άρθρο 159 § 1 σελ. 356-357. ΕφΑθ 6727/2004 (αδημ.).

³ **Μητσόπουλος**, Η αναγνωριστική αγωγή, έκδ. 1947, σελ. 145. ΕφΑθ 6727/2004 (αδημ.).

ανακοπής αυτής με την έκδοση σχετικής ευνοϊκής (για τον ανακόπτοντα) δικαστικής αποφάσεως.

Από το άλλο μέρος, οι ανυπόστατες (αυτοδικαίως ανενεργές) διαδικαστικές πράξεις προσβάλλονται μόνον με σχετική αναγνωριστική αγωγή⁴. Περαιτέρω και η ανακοπή εκ του άρθρου 632 § 1 ΚΠολΔικ είναι αναμφιβόλως ακυρωτική, αφού αντικείμενο αυτής είναι η ακύρωση της διαδικαστικής πράξης της διαταγής πληρωμής⁵. Γι' αυτό και – στην προκειμένη περίπτωση - η άσκηση ακυρωτικής ανακοπής δεν είναι καν απαραίτητη⁶. Επομένως, νόμιμο (άλλως λυσιτελές) ένδικο βοήθημα κατά της διαταγής πληρωμής, λόγω άκυρης επιδόσεως αυτής (και επομένως μη παντάπασιν επιδόσεώς της εντός του διμήνου από την έκδοση αυτής, επειδή η άκυρη επίδοση λογίζεται ως μη γενομένη) είναι αποκλειστικώς η άσκηση αναγνωριστικής αγωγής κι όχι ακυρωτικής ανακοπής. Και τούτο, επειδή – σύμφωνα με τις προεκτεθείσες αναπτύξεις – η ανεπίδοτη διαταγή πληρωμής δεν είναι άκυρη διαδικαστική πράξη, (ώστε να απαιτείται προς ακύρωσή της η έκδοση της οικείας διαπλαστικής αποφάσεως, κατόπιν ασκήσεως της αντίστοιχης ακυρωτικής ανακοπής εκ του άρθρου 632 § 1 ΚΠολΔικ), παρά ανυπόστατη αυτοδικαίως διαδικαστική πράξη, για την αναγνώριση του ανυποστάτου της οποίας σύννομο ένδικο βοήθημα είναι μόνον η άσκηση σχετικής αναγνωριστικής αγωγής, την οποία δεν ασκεί ο αντίδικος. Γι' αυτό και η άσκηση της προκείμενης ανακοπής από μέρους του αντιδίκου, εν σχέσει με τον πρώτο λόγο αυτής, είναι μη νόμιμη και συνεπώς απορριπτέα.

⁴ ΠΠρΑθ 16231/1983 ΕλΔ 25,851, όπου κι άλλες παραπομπές.

⁵ ΟλομΑΠ 10/1997 Δ. 1998,179. **Ποδηματά**, ανωτ., υπό το άρθρο 632 § 24 σελ. 1187.

⁶ **Ποδηματά**, ανωτ. υπό το άρθρο 630^Α, § 4 σελ. 1178.